

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 788.
KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA.
CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
szépirodalmi főszerkesztő.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 796.
HÍRDETMÉNYEK ÉS NYILTÉRDEKELŐK
KÖZLEMÉNYEKÉRT FÉLÉVESKÉRDŐHIVATAL

Kérjük azokat a t. cz. előfizetőket, kiknek előfizetése június hó 30-án lejárt, hogy a lap megrendelését lehetőleg minél előbb megújítani sziveskedjenek.

Az igazságügy tisztasága.

Hetek, sőt hónapok óta vártuk azt, ami ma megtörtént. Polónyi Géza igazságügyminiszter dr. Bolemann ügyészi megbízottal megfosztotta ügyészi megbízatásától s az előbbi albirói, az utóbbi aljegyzői minőségben a budapesti büntetőjársírbírószékhez osztotta be szolgálatára.

A nemzeti küzdelem legsötétebb napjainak a két sötét alakja tehát elvette büntetését. Örülünk ennek, bár sajnáljuk, hogy szegénybéllyel a homlokukon, bírói székbe kerültek s ott élők és holtak fölött ítéletet fognak mondani a törvényre való hivatkozással, noha éppen azért kellett ügyészi állásukat elhagyniok, mert kijátszották a törvényt. Nincs a világban még egy nemzete, ahol két ilyen ember, mint Polónyi és Bolemann, tagja maradhatna az igazságszolgáltatásnak s a magyar bíróság becsületében való hitünk rendül meg, ha ilyen emberek mondanak ítéleteket.

Még néhány évvel ezelőtt is úgy szólólván a bírói kar volt az egyetlen, aki olyan magasán állt közbecsülésben, tiszteletben és tekintélyben, hogy hozzá a mindennapi élet harcainak, rágalmainak, gyanúsításainak sara fel nem hatolhatott s a magyar bírói kart egészében is, egyenként is, intaktak s minden aljasság számára megközelíthetetlennek tartott mindenki. Abszolút azonban a másfél évig tartott abszolút kormány sok minden reményesgünket lerombolta, sok minden hitünket csáló délibábok tüngették föl, úgy az igazságszolgáltatás tisztaságába vetett hitünket is alaposan ledöntötte.

Mikor már nem akadt megyefőnök, a magyar bírói karnak két tagja vállalkozott erre; az ügyészi karból is sokan vállaltak, hogy segítséget ajánljanak fel a rossz ügynek. A december 13-iki vádirattól kezdve egész a lapelkobzásig úgy szólólván habozás nélkül követte az

ügyészi kar az önkényuralom parancsszavát s mindenre talált paragrafust, amire a haza ellenségei paragrafuskeresésre utasították.

Azzal védekeztek, hogy függő viszonyban vannak a kormánnyal. Ez igaz. De arra senki sem kényszerítette őket, hogy függő viszonyban is maradjanak. A lapelkobzások s a pestmegyei közgyűlés ellen elkövetett gaztettek, ha utasításra történtek is, mégis legsajátosabb egyéni cselekedetek voltak, mert az ügyészek, ha függő viszonyban vannak a kormánnyal, az igazságszolgáltatás ellen elkövetett gaztettek, ha utasításra történtek is, mégis legsajátosabb egyéni cselekedetek voltak, mert az ügyészek, ha függő viszonyban vannak a kormánnyal, az igazságszolgáltatás ellen elkövetett gaztettek, ha utasításra történtek is, mégis legsajátosabb egyéni cselekedetek voltak.

De ezek az urak, akik az abszolutizmus bukása után a függő helyzet kényszerével védekeztek, hazudtak. Ők gyönyörrel mélyedtek bele a hazafialanság kloakájába, mint ahogy a csatornakotró hivatást lát abban, hogy a feje bubjától a talpáig tele legyen sárral és piszokkal. Azt hitték ezek az emberek, hogy a nemzet lenyűgözése örökké tart s hogy érdemeket szereznek abban, hogy a nemzet letérni segítik. Azt remélték, hogy amit üres fejjel nem tudnak elérni, azt majd elérik lelketlenségül és becstelenséggel. Nem törődtek azzal, hogy az ilyen fajta jellemekre mondta Deák egykor azt a hasonlatot, hogy olyanok, mint a kéményseprő, amél piszkosabbak, minél magasabba háganak.

Örülünk annak, hogy Polónyi Géza igazságügyminiszter lassankint megisztítja tőlük az igazságszolgáltatást s azokról az exponált állásokról, a melyeket elfoglaltak, visszalöki őket a feledés homályába, ahol apró csirképörökben fogják csak jogászai élelméjségüket fitogtatni. De azt hisszük, hogy nem a bírói székben, hanem a vádlottak padján volna a helyük. Mert azt a borzasztó kárt, amit ezek az emberek, mint bírák, vizsgálóbírák és ügyészek elkövettek, azt a magyar igazságszolgáltatás nimbusza még évtizedek múlva is megzenvedti.

Eppen azt látta meg ez a nemzet, hogy alacsony stréberkedés, nyomorult kapaszkodás és egyéni becstelenség helyet talál még abban a testületben is, amelye eddig mindig rendületlen respektussal tekintettünk.

Sok mindent megtanulhatott a nemzet ezalatt a másfél év alatt, de azt hisszük, hogy ez egyike a legszomorubb, a legkínosabb tanulságoknak, a két fél. A férj hűtlen elhagyás, az asszony botrányos házasságtörés ezimén. Szóval, mint az operát körös az Alarczos bá! operában oly kifejezően enekli: „Volt mit nevetni a városban...”

Az Egyetértés társaja

A közvetítő.

- Az Egyetértés eredeti társaja, - írta: Zöldi Márton.

A Bojárék házi boldogságát sokan irigyelték. És méltán. Bojár Imre szép, átletta természetű ember volt. Függelten anyagi helyzete független jellemet biztosított neki. Földbíró volt s a mellett vezérigazgatója a nagy vidéki takarékpénztárnak. Szerette s bizonyos mértékben kultiválta a művészetet. Szépen hegedült s szívesen vásárolt értékes képeket.

De házának ékessége, vagyis - az örök banalitás szerint - boldogságának koronája a felesége volt, a szép Olga, a híres örmény szépség, kinek mélyen ülő fekete szemében vágyakat kellő gyáknak lobogtak. Ismétlem irigylésremelő házaspár volt. Az emberek, ez így szokás, sajnálkoztak, hogy e házasságot még hetedik évében sem áldotta meg a gondviselés gólyaszállítmányával.

Nem rejtegették a boldogságot, sőt alkalomadtán parádéztek is vele. Még az utcán is, ha találkoztak, csókolóztak. Nem obligát üdvözlési, hanem tisztes, érzéki csókot váltottak.

Még házibártauk is mindenben fedte az ideális fogalmat. Az öreg Czukor Nándor, a korán nyugalomba vonult jóságigazgató volt járatos hozzájuk. Ez az okos, tapasztalt ember kitünően vált be háziúrnak. Elvállalt és kéjjel effektuált minden megbízást. Adomagyűjteménye kifogyhatatlannak látszott s bőiformulái mindig irisszeknek tetszettek.

Czukor Nándor - s ezt többször ismételte - rajongott a Bojár-házaspárért. A férjért ép úgy, mint az asszonyért. Egy alkalommal összeveszett is miattuk Hejjes Ferenczellel, a főlevéltárossal, az epés, szá-

titikus, rossznyelvű öreg urral, ki azt találta mondani, hogy a Bojár-házaspár nem fog együtt megőregedni.

- Hogy mondhatsz ilyet? - förmedt rá Czukor Nándor.

A magyarokat még sötétebb, kiméletlenebb volt, így hangzott: - Tudod, azok a házastársak, kik nyíltan csókolóznak, titokban okvetlenül megcsalják egymást.

Fajdalm, ez a kellemetlen, rozsdinult prognózis, legalább részben bevalt. Bojár Imre megcsalta a feleségét egy kokett, svájci nevelőnővel, ki a városban francia órákat adott.

Bojár, mint az kétségtelenül kiderült, a francia órákat pástoroktól konvertálta. A kis tömzsi orru svájci leány nem is tagadta. Azaz nem elég energikusan. A logika szerint lehetetlen volt kételkedni bűnös viszonyukban. Mára Czukor Nándor, a mindenre kész házibárta is ingott, kétkedett s igen lanyha védelemben részesítette a házasságtörő barátját.

A következőknek drámai mederbe terelődtek. A szenvedélyes verálkatu örmény asszony világos nappal, nyilvánvalóan házbáza a botrányt, hagyta el a férjét s egyelőre a szállóba költözött. Levélben tudatta ismerőseivel, hogy örökre szakított férjével, azzal a közönséges himpellel, ki teljesen hozzáillik ahhoz a francia kisasszonyhoz... (A levélben a kisasszony kifejezést sokkal erősebb kifejezés helyettesítette, mint az a járásbírósg előtt a felmerült rágalomzást és becsüléstérsítési perben hivatalból konstatalva lett.)

Aki akar Bojár, akár Bojárét nyilatkozni hallotta, az meg volt győződve, hogy ennek a házasságnak az aktái le vannak zárva örökre.

Izzó gyűlölettel s ennek megfelelő szókészséggel piszkolták egymást. Azaz nemcsak egymás személyét, hanem minden rangu, nemű és kora hozzátartozójukat. A válopórt egyszerre indította meg mind

Éppen azért nem tartjuk elegendőnek azt a büntetést, amely őket érte. Végre is nem az ő ügyükről, hanem a magyar igazságügy becsületéről van szó s nagyon kevés van még téve azzal, ha ezekből az emberekből közzévaldó helyett ezentul bíró lesz. Ezt az elégedetlen hangot a magyar bírói kar tisztessége diktálja nekünk.

Tudjuk, hogy az igazságügyminiszternek nem állott módjában ez idő szerint, hogy őket más büntetésben részesítse. De gondoskodni kell arról és pedig törvényhozás útján, hogy a bírói függetlenség ne lehessen az egyéni immoralitás takarója. Gondoskodni kell arról, hogy ha azok az emberek, akik az igazság és a törvény megvédésére vannak kötelezve s az igazságot megfertőzték s a törvényt lábbal tapossák, végleg és örökre eltávolíthatók legyenek az igazságszolgáltatás teréről.

Mert ahogy a bírónak pénzzel való megvesztegetése eszén van forum, a mely itélkezhetik, gondoskodni kell arról is, hogy legyen forum, amely a magasabb hivatalal való megvesztegetést is büntetheti s ahogy ekekkel ezeltől egy kuriai bírót fegyelmi uton kergettek ki a bírói karból, fegyelmi uton kellett volna ezeket az embereket is kikergetni. És nagyon sajnós, hogy ma, mikor a képviselőház pénzügyi bizottsága az igazságügyi költségvetést tárgyalta, ezt az eszmét a képviselők közül senki sem vetette föl.

Polónyi igazságügyminiszter azt mondta ma, hogy husz reformjavaslata van készen; alkosson még egy huszonegyediket, mely hivatott legyen megmenteni a bírói és ügyészi kart mindenre kapható stréberektől.

Nálunk nagyon szomorú a bírák helyzete. Rosszul vannak fizetve, munkájuk rengeteg s az előléptelési viszonyok olyanok, hogy tizenöt éves albirák is vannak, akik ellen pedig sem tudás, sem becsület, sem szorgalom tekintetében nincs kifogás. És az történt, hogy ezeket eddig mindig mellőzték az előléptetéseknél ilyen alakok érdekében, akik kész eszközül dobták magukat oda a hatalomnak.

Ennek véget kell vetni. Aki embertársai fölött itélkezni akar, az egyénileg intakt legyen. S akinek itéletétől egész családok, sőt esetleg egész generációk sorsa függ, az ne legyen megvesztegethető se pénzzel, se előléptetéssel. A függetlenségnek azt a

korlátját is le kell rombolni, hogy a kormány előléptetéssel fizethesse meg azokat a szolgálatokat, amelyeket pénzzel nem szabad megfizetni.

ORSZÁGGYÜLÉS.

Ha a hőmérőben nem kapaszkodnék fel olyan fűgőn a képeső, a Házban akkor is tudnák, hogy forrósgá ömlött le ránk. Ez a házsalálom termométer pedig a szabadságkerő levei.

Minél több ilyen episztóla érkezik az elnökhöz, annál melegebb van. Evtizedek tapasztalata ez, amelyen a - „kivétel” még állt üttőst.

Most is az elnök mindig azzal kezd a bejelentéseit, hogy Iksz Ipszilón képviselő ur négy heti vagy hat heti szabadságot kér.

- Megadja neki a Ház? Egyik-másik képviselő fejében ott inceskedik az a gondolat, hogy bizony ő nem adja meg; ha ő tud itt lenni, Iksz Ipszilón is itt lehet. Már fel akar állni, kinyitná a száját, de azután egy másik gondolat elől benne az energiát: Ebben a melegeben még beszélni sem érdemes.

Es nem beszél. Iksz Ipszilón megkapja a szabadságot, elutazik az összesült-főt Budapestre, vidékre megy, a tenger mellé, bemártózik a hűs habokba, uszít, lubizkál - míg ő itt hallgatja rezignáltan, leletörőve Szkiecsköt és tarsait.

Egyelőre Szkiecskár ur még a háttérben szorong és várja a végzést, amelyet Giesswein Sándornak, a neppárt kanonokjának kell kiejtenie a száján. De hát hol van még az?

A tudós, gondörhaju, vastagjaku kanonok ur mindenelelőt a nemzetiégi területen vezetve végig hallgatóit. Tűskés, bozotos terület volt ez, a melyen az ember csak hurokálva tud keresztüljárni. Giesswein bravuros haladti végig rajta és utáiban sok elrejtett törre, csafalásra mutatott rá.

Azután egy másik terepünura tette a lábát, amelynek horizontja sokkal tágasabb volt az előbbinél. A szociális kérdésekről és a munkáskérdésekről beszélt. Léptenymommon bebizonyította, hogy van szíve, van lelke, meg tudja érteni a tömegeket, követni bírja indulatainak áramlását.

- A munkásoknak - mondotta többség között - csak egy fejeverük van érdekük megővására; és ez a fejever: a sztrájk. Katolikus pap állítja ezt.

- A sztrájk nem egyéb, mint a munkások obstrukciója a tőke ellen. Sokan esdalkozva kaptak föl a fejüket, de Giesswein nem engedte magát leszorítani ösvényéről és meg... megy, míg a vége nem ér.

Szkiecskár ur! Itt van, pontos jelentkezett a végzóra és aztán folytatta ott, ahol elviharát tegnap abbahagyta: - A nemzetiégi választókat terrorizálták.

- Kicsodák? - Igen, a te erkölcsi létednek direkt parancsa... Érted, barátom? - Nem egészen, hangzott az őszinte válasz.

Czukor magyarázni kezdte: - Látod, barátom, a hibát te követted el. Semmi kifogásom sem lenne az ellen, hogy bűnhődj... tessék busulni, tessék szenvedni, tessék kétségbeesni, a mennyi csak beléd fér... De hol van az megírva, hogy ő is busuljon, szenvedjen és kétségbeesék.

- Ő? kérdezte Bojár tágranyit szemmel. - Igen ő. - Olga? - Igenis Olga! A férj felpatant. - De hát ki mondja azt, hogy ő szenved?

A házibárta tragikus sóhajt rögtönzött. - Oh, ki mondja? Nos hát én mondom, én, a ki kompetens vagyok, a ki egyedül vagyok kompetens... - Hát beszéltél vele? - Sokat, nagyon sokat... A házibárta fillentett, s a czél érdekében folytatta a fillentést az ékesszólás nem közönséges lendületével... Ejjelig beszélték, s Czukor Nándor elégedetten távozott.

Az ajtóban így szól magában: - Helyes... azt a francia hopszárta holnap végkielégitem, ráületem az ösméretlen labokra és adjó mamzell... Másnap délután Olgánál jelent meg. Stilizáltan komor és ünnepi volt. Már bevezető szavai is ebben a stílusban voltak tartva: - Az én mostani látogatásom az életnek sarkofordulója éle állítja önt... Érti! - Nem. A derék ember magyarázni kezdett. Órhosszat beszélt hibás lélegzetvétellel, de makacs logikával. - Drága Olga, önnök meg kell érteni ennek a mi társadalmunknak gyalázatos erkölcsét... Az nem ér semmit, hogy szembe helyezkedik vele. Ön nem állíthatja

- Mindenki! Ugy-e, ez pontos meghatározás? És még ezt is papirszóról olvassa föl a nyitramegei tót, holott beszédt olvasni nem szabad. Az elnök apályig figyelmeztető erre, de hiába. Olvassa, olvassa tovább az egygyűségeket, amelyek közé még véletlenségből sem téved egy tisztá buzasson.

A tótokról beszélt a következők szonok is - csakhogy más tónusban. Emödy József alkotmánypárti képviselő elmondott egyet-mást arról, mit csinálnak otthon görbe házjukban a tótok.

- A terroristák nem a magyarok, de a tótok; az izgatók nem a magyarok, de a tótok; ők erőszakoskodnak, ők lizitanak, ők bonjták meg a rendet, ők verednek, ők támadnak a hatóság embereire.

Es kacsodák tulajdonképpen azok a tótok? - Azok a Jehlcskák, azok a Hodzsák, azok a Szkiecskák, akik itt a Házban véres könyveket írnak, míg a periferiakon gyakorlatosan igaztanak a törvény, jog és igazság ellen.

Hídeg zuhanynként hatolt ez a leleplezés. A nemzetiégi képviselők meggyőzőnül húzódtak össze és lehorgasztott fejű hallgattak.

De Emödy még példaként is igazolt állításait. Nevetni lehetne ezeken az epizódokon, ha hatásuk oly végzeteszerűen nem jelentkeznek. Az izgató József Krisztustól kezdve a vásári kikáltóig mindenkit beállítanak kortes-kollekciójukba.

Hodza Milan arra a lehetetlen feladatra vállalkozott, hogy Emödy adatait meggyőztesse. Tette ezt olyan módon, hogy az elnök kénytelen volt tőle megvonni a szót.

Novák Aurél ugyan nem érte utól ez a kellemetlenség, de oly halkán beszélt, hogy semmitte lehetett érteni a szavából.

Ki tart jól ezzel? ... A Ház vagy Novák? Vagy talán mind a ketten!

Részletes tudósításunk ez: A képviselőház ülése. - Kezdődött délelőtt tíz órakor. - Elnök: Juth Gyula. Jegyzők: Egy Béla és Hammerberg László.

Az elnök: Az ülést megnyitom. Egy Béla jegyző felolvassa a múlt ülés jegyzőkönyvét, melyet észrevétel nélkül hitelesítettek. Az elnök: Bemutajta Isekkut Győző levelet, melyben 4 heti szabadságot kér.

A Ház a két szabadságot megadja. Az elnök: Jelenti, hogy Battik Odón összeférlelenségi esetét megszüntette. Jelenti továbbá, hogy a bírálóbizottság közül megalkultak: az V. elnöke lett Babó Mihály, jegyzője Horváth Gyula; a VI. elnöke lett Holló Lajos, jegyzője Nyáry Béla és a XI. elnöke Malatinszky György, jegyzője Golds László.

Ezután a bírálóbizottságok még esküt nem telt tajjai letezik az esküt. Következik a fölirat tárgyalásának folytatása. Giesswein Sándor: Hivatkozik Polt Mihály-nak arra a monására, hogy a magyar parlamentben nincs magyar ellenzék, hanem csak a nemzetiségiek ellenelő csoportja. A küzdelem nehéz napjában azonban minden magyar ember ellenzék volt.

Talos István: Csak a nemzetiségiek nem voltak azok! (Helyeslés.)

háját a szel ellen. Szel ellen nem lehet sikeresen küzdeni... Ertem, az ön férje lator volt, alárom... nyomorult, helyben hagyom... nem tett egyebet, mint amit minden férj megtesz a mi társadalmunknak gyalázatos erkölcsében... Kérem, én magamról beszélek... - Magáról? - kérdezte Olga esodálkozva.

Igen, hiszen tetszik tudni, hogy özvegy ember vagyok. Tizenkét évig éltem a feleségemmel... Az is anygal volt... Az is megcsaltam... En... - Ön megcsalta? - De milyen gyalázatosan! Es nemcsak egyszer, mint Imre... Nem is kétszer, hanem... - Elég! - Es méris, ugy szerettem, mint senkit a világon. Még most is maró szemrehányások gyötörnek, ha eszembe jut, hogy milyen gyalázatos voltam... En... igen én... - Három hét múlva a város nem kis esodálkozására, sőt sokaknak élénk botránkozására Pajor Imre karon vezetke haza a feleségét. Czukor Nándor, ki a ezukrászbolból nézte az érdekes hazavonulást, az örömtől líhegye mondotta: - Ez életnek egy legszebb napja... - A rá következő szerdán látogatást tett a kibékült házaspárnál. Tüntető hídegséggel fogadták. Azt tették, hogy nem is marasztótták vacsorára. A szegény ember szinte föllelegzett, mikor az utczára ért. Ott monddta magában mély ekesezéréssel. - Jó, ezentul közvetiek struztollat, szárazdjakát, csekavasat, mindent, de szerelmet, speciálisan házastársi szerelmet soha... Azt lehetik...

szikáját és közönség a teljes megismerésével állhat...

csatornázásra kettős beton-csőket alkalmaznak. Az új fertőtlenítő az eddig Európában, különösen Berlinben, Londonban és Hamburgban...

TÖRVÉNYSZÉK. — Az éjjeli ügyésznek Polónyi igazságügyi-miniszter a Fejérváry-kormány idején éjjeli ügyészi tisztelet gyakorló dr. Polónyi Aladár...

Gyilkosok a malomban. Hirt adtnak arról a rémes kegyetlenség végrehajtott gyilkosságról, amely e hó 3-an délelőn az újpesti rakparton levő Viktória-gözmalomban történt.

A többi pénze egy bolondnál. A bűntörvény-szék ma már második foglalkozott az a szikkasztással, a melyt a lipómezei elmebeteg Svastics Pal d'jók követelt el.

A közönség köréből.

MEGLEPETÉS cigarettázóknak. Legjobb esetben 1.000.000 koronát nyerhet a cigarettázó, vegye meg a FEZ cigarettát hűvelty és papírt. Minden tőzsdében kapható.

PARLAMENT-SUITS

Legújabb nyári könnyű divatos Sacco-féltény különböző színekben. 10, 36, 32 és 16 korona.

Üstökös

Üstökös jubileumi Jokai-száma. 56 oldalnyi terjedelemben. Rendkívül érdekes és változatos tartalommal számos képpel és karikatúrával...

KÖZGAZDASÁG.

Vámháború Szerbiával. Darányi földművelésügyi miniszternek munkatársainak előtt tett nyilatkozatai alapján tegnap is a tényeknek akkor meg megfelelőleg demontálták azt a hirt, hogy a magyar határ Szerbia felé elzárta.

A jelenlegi elmergesedett helyzet előzményei és a mai állapotokra vonatkozó híreink a következők:

Külföldi hivatalunk a magyar és az osztrák kormány nevében jegyzéket adott át a szerb kormányra arra vonatkozólag, hogy milyen feltételek mellett hajlandó a szerződés tárgyalásokat folytatni.

Belgrádból jelentik: Amár a szerb kormány hiszen hivatalosan értesítve a határozatról, ma Zimonyból megis több Budapestre szánt marharakományt visszaküldtek, ami annak a jele, hogy Ausztria nincs megelégedve a szerb kormány válaszával.

Ujabb belgrádi hírt jelentik: A városban pozitív beszélnek, hogy a határozat megtörtént, amár deklaráció 10 óráig semmi hivatalos értesítés nem érkezett.

Hinni akörjük, hogy a vám- és kereskedelmi konferencia mai ülése lehetővé fogja tenni, hogy Szerbiának meg egy utolsó, bar mindenesetre igen rövid, terminus adassék Magyarország-Ausztria követelésének teljesítésére, nemogy tényleg beálljon a vámháború, a mely veszélybe döntene a velünk szomszédosságban levő Szerbia közgazdaságát és válságba vezetne.

Mert bármennyire óhajtnak is — a szerb-magyar barátságát eltekintve is — a bekes meggyezést, mégsem zárkoztunk el annak a ténynek konstataciója elől, hogy míg Szerbiának létevére a velünk való meggyezés, addig ez a mi részünkön semmi esetre sem bír olyan elsorogó jelentőséggel, különösen, ha követelésünk nem teljesítenék.

Kamarai teljes ülés.

Nagyfontosságú tevékenység tekinthető vissza a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara az évben. A nagy közgazdasági kérdések mérlegelő tanulómozgása közben kezdte meg az 1906-ik evet e kiváló tevékenységű testület és őrási hervorjú szociálpolitikai kérdés szeles alapon való rendezésével fejezte be az első félévet. A munkálatságok ügyében megindított eddigi munkálatait tette ma ma...

gávé a kamara teljes ülése és ezzel tető alá juttatta a mozgalom első szakaszát. Örömmel vette tudomásul a kamara Lancy Leo abbeli jelentését, hogy a kontemplált egyesület megalapítását ez év őszén elvár sorban fogja szorgalmazni, ami már önmagában is biztosítja az akció sikerét.

Egyelőre a kamari ülés kisebb jelentőségű szakkérdésekkel foglalkozott, amelyek a nagy számban megjelent tagok gyorsan lefegyverelték, úgy, hogy a jól végzett munka megelégedésével kiváhnak egymásnak — kellemes nyaralást.

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara ma délután Lancy Leo főrendiházi tag, kamarai elnök előke és alatt teljes ülést tartott. Előke főrendi az egybegyűlést a szűzán jelentette, hogy Körösy József kamarai levelező tag elnyújtatott intézett a megfogadott özevgyezhez. Kéri a teljes ülést, hogy az elhunyt emleket jegyzéknyilvános is örökösök meg A teljes üléshöz egyhangulag hozzájárul. Ezután jelent, hogy a L. Plata államokkal és Argentínával a legelső kedvezményes alapon való kereskedelmi és vámkereskedelmi érdekekben az előzőleg intette föl, hogy az előzőleg az előzőleg a kereskedelmiügyi miniszterhez az írt is, mint arról annak idején az „Egyetértés” megemlékezett — hogy az idei adókievítés méltányosabb alapon történjen. E után jelent, hogy a felment neméparátumok által vesélyeztetett árak-számok exportnak megvédése céljából árukereskedelmi az ugyanevet behozatali jegyek iránymények mehozását hozták a kamaránál javaslatba. Az ügy sürögőre való tekintettel az előzőleg az összes érdekeltek, továbbá a tözsés és OMAE bevonásával szakértekeltek hivatott össze, amely beható tanácskozás alapján megállapított ama feltételekben, amelyek teljesítése esetén egy árpa-, mint iszt- exportnak érdekében a behozatali jegyek intézményének megváltoztatását kívánatosnak tartja s így értelmű feltételeket intézett a kormányhoz; jeleli továbbá az emleket, hogy az általi kedvezmények és különféle támogatás iránt beadott kérvényeket az erre illetékes állandó szakbizottság tárgyalja, mely véleménye értelemben ezek elintéztetik. A teljes ülés az előke bejelentéseket egyhangulag tudomásul vette.

Napirendre áttérve bemutatja elnök lapunkban már sajtóerőtel bízottság jelentést az első munkásfelügyelői létesítéséről és az első vasúti munkásfelügyelői kádása tárgyában.

A jelenlétes Gelléri Mor szót hozza. Örömmel üdvözli az előterjesztést, de a munkáskérdést a munkásfelügyelői dajával nem látja teljesen kiemerttelnek. A munkásfelügyelői intézmények egész hosszu sorozata van ezenkívül megoldásra. Nézet szerint üdvös kezdeményezést tenne a kamara, ha elhatározza, hogy a munkáskérdéssel állandóan kíván foglalkozni és e célra állandó munkásügyi bizottságot létesít. Lancy Leo elnök az állandó bizottság alakítását nem tartja alkalmasnak. A kamara Előttárs megkérül is foglalkozni a fontosabb aktuális munkáskérdésekkel, a mint ezt a múlt is bizonyítja. Kér egyébként, hogy az indítványt adják ki az emlekeknek megfontolás végett Székács Antal azon indítványával, hogy a kamara fontosabb és nagybizonyosságú előterjesztését hozza elő a nagybizonyosságú irandekelésére, az emlekek szinten foglalkozni fog.

Ezután Elnök Gyula kamarai tag jelentette, hogy a Duna-Tisza-csatornáról lefolyt anketen képviselő a kamarát s kitétele meindokolt a szempontokat, a melyek a csatorna-éptés-ű ki-folyókára a kereskedő és ipari körök érdekeihez, Tomácsoda, hogy a csatorna kiépítése meg nem oldható, sokkal sürögőre vona a mellettyök szabályozása. Lancy Leo megköszönte az előadónak, hogy a kamarát oly kiváló szakértelemmel képviselte az anketen.

Utazási biztándjak.

Bemutatta ezután az elnök az üzletbiztándjak-jelentést a kamara által adományozandó utazási biztándjakról. A biztándjak javasolja, hogy a kamarai biztándjakot adják ki Weisz Sándor látszeres-szegednek, Galambos Zsigmond szerkesztésű fömunkásnak, Pallós Rezső bronzszobrász segédnek, Kónig József ékszerész-szegednek és Blacsek Oszkár műszerész-szegednek. A teljes ülés hozzájárult a biztándjak javaslatához.

Osztrágyörgyak.

Ezek után a teljes ülés a kassai kereskedelmi és iparkamara kére-mét a vegelésok hatóság elnökének hatályosabbá tételé iránt járólai javasolta. A vásáro-sarnoki kiskereskedők és áruok ama kérelmet pedig, hogy a vásáro-sarnoki övezeten belül a kocsiról való árusítás megtiltás, a kamara köz-elmezési szempontból és az emlekeszek nagy drágságára való tekintettel meoldandónak tartja.

dolgozhatnak s akiknek munkáját a kereskedők a maguk javára használják ki. A kamara képviselője ezt a tételekkelan felfogást természetesen megfogadja és a kamara álláspontjának helyességét igazolni törekedik, de azt hiszi a kormány az engedélyt mégis ki fogja adni, mely esetben az engedélykománya nézve a kamara véleményét mindenesetre meg fogja hallgatni.

A teljes ülés az osztrák véleményét helyeslőleg tudomásul vette s ez értelemben határoz feltételekkel intézte a kereskedelmiügyi miniszterhez.

A főnyelvénygyártókra és photoemail-képekre, valamint a kraszraj és olafestményű arczképekre való megrendelésügyes tekintetében a kamara — az ip.rosztályi javaslati — azt a véleményét adja a kereskedelmi miniszternek, hogy főnyelvénygyártók és photoemail-képek ipari besztimulációját, azokra nézve az 1900. évi XXV. t.-czikkben megállapított megrendelés-gyűjtési tilalom alkalmazandó, ellenben kraszrajzok és olafestményű arczképek, mint művészi termékek, ilyen korlátozás alá nem vonhatók. Brachtold Vilmos kamarai tag indítványára a kamara felir a kormányhoz, hogy az 1904. év előli kezelettel kisebb szesz-nomítok részére, amelyek gyűjtés-szeszket s likőröket állítanak elő, a korábban érvénybe volt tartafedezményeket visszaállítsanak. — Holzer Simon kamarai tag indítványára pedig a teljes ülés elhatározta, hogy felir a kereskedelmiügyi miniszterhez, hogy a nagyobb czékek által a kezdebetekkel perfortal levélbelyegeket a postabiztonság érdekében a takarékoskodás végre ne fogadassanak el.

KERESKEDELEM.

** Adalékok az önálló vánterület ügyéhez. Azoknak a kishittőknek, akik attól tartanak, hogy önálló vánterület esetén, Magyarország elvesszi gazdasági kivétele számára az osztrák piacot, figyelmebe ajánljuk a „Prager Tagblatt” alábbi közleményét, mely egyrésze annak a cikkcsorozata, a melyet a nevezett lap mostanában közöl Ausztria és Magyarország egymáshoz való viszonyát illetőleg. Ezekből a cikkek közül már a minap is közöltünk mutatót, amelyből látni való volt, hogy ez a lap vajmi kevés jónindulatú vesztetek Magyarországot iránt. Éppen ezért elhittük neki az az állítás, hogy Ausztria egyelőre Magyarország mezőgazdaságát el nem kerülheti. A cikk különben a következő:

A Magyar kérdésekről című cikksorozat szövege teszi Ausztria és Magyarország között a vágós és tenyészalapot, a szárazság és a hus forgalmát és gazdasági fejlettségét során kiemeli, hogy Magyarország az a leginkább sebezhető pontja és itt lehetne egy olyan akciózt megkezdés, amellyel Magyarország nagy bajt okozna és a legegységűbb magyar parasztot is fel lehet világosítani arról, hogy mennyire fontos gazdasági piacza a magyar árutorgalmának Ausztria. Még csak új törvényeket sem kellene hozni, új rendeleteket sem kellene kiadotítani, csupán a meglevő, az állatforgalom korlátozására vonatkozó törvényeknek kellene szigorúbban érvényre szerezni s már ezzel halálos csapás ér a magyar állattenyésztést. Ez a csapás az országba kihat, amellét még az a jó tulajdonság is lenne, hogy a paraszt választék szűkben a függetlenségi partot oly szinten ütné fel, mint amilyenben a marhaterület Ausztria-Magyarországra behullott. Amde nagy kell gondolni, vajjon a hosszú érzékeny iv midőn való kiépítése ezira vezetne-e? Vajjon mi történne akkor, ha Magyarország Ausztria által behozatalról tiltatnék és ezáltal Magyarország gazdasági krízis törne ki, amelyek halmait a legvalóbbi gazdasági érdekelőket is érintenék? Ausztriának meg volna az esélye-e, Magyarország ugyan nehez pénzügyi válságba sodortatná, de Ausztria is igen súlyos helyzetbe kerülne, mert Románia és a Balkán államok minsekben abban a helyzetben, hogy Ausztria által szűkített fedezék. Románia és a Balkán államok bizonyos átlátétségű törvényei következtében a román s a szerb marha könnyen megfertőzhető Ausztria általallományát és csak természetes, hogy az osztrák agráriusok, akik a parlamentben tekintélyes többséggel bírnak, semmi körülmények közt sem egyeznének bele ilyen kislevelekbe. Száz szónak is egy a vége, ugyanond, nagyon messze vagyunk még attól az időtől, amikor a magyar állatbehozatal elől elzárhatók határainkat. Csak sok esztendőnek nehez munkája után gondolhatnánk ilyen rendelkezésekre.

** Urborkakivétel. Nagykörsőről írják: Nagykörsőn is beállt már az urborkavál, amely azonban abban különbözik az általában ismeretes fogva omól, hogy itt nagy munkát jelent. Betan lehetők 800-ra azok számat, akik urborka termesztésével foglalkoznak ma most, pedig az urborka érése csak jövő hónap végével ér el tetőponjtát. Csodaszámba megy, hogy mily arányokat őt az utóbbi években az urborkakivétel. A piaczon szákok száz száma bevarra, zold kaporral befedve várják a vonatkoz szállító nagy tárlásokokat. Reggeltől késő estig rognak a kocsiak az állomáshoz, hogy a viág minden részében szállítsák a magyar terményt. Urborkán kivül meggy, tök, retek, zoldbab és barack képezik a kivélti cikkekkel. Az árakkal az eladók teljesen meg vannak elégedve és igen jó jelnek mondható, hogy a termékek nem tudnak annyit arni szűltetni a piacra, amennyi a kereslet. Kedvező jelenségnek mondható, hogy nem annyira Ausztria, mint inkább a nagy külföld és az osztrák tartományokba vándorol a magyar termés. A tegnap napon 12 egész wagonnal szállítottak urborkát külföldre, melynek wagononkénti értéke 1700 korona és így csupán a tegnapi napon 16.800 korona éssz-jutott a termékek kezébe. A kivétel a urborkán kívül nagy mértékben terjed ki a barackokra. Tegnapi napon 1000 mántányi barack került el-zállításra, melynek értéke mintegy 12-14.000 koronát tesz, hogy milyen mértékben terjed ki a kivétel, ha a földny háli, azt jelenleg hozzávetőlegesen lehet megállapítani. Kivánatos volna azonban egy ká eső vagy legalább is hívós ejte-lék, hogy az urborka indája el ne süljön és meg ne fogyadjon.

** A kereskedő ifjak kívánsága.

Köszüth Ferenc kereskedelmi miniszter arra kéri a Ke-

